

- ✓ Ne suma znalostí, nýbrž způsob jejich získávání, výběru, zpracování a interpretace.
- ✓ Faktografie/údaje a pojmosloví. Encyklopedické pochopení univerza (Komenský),
- ✓ nebo jsou východiskem obtíže vyvolávající myšlení hledající řešení (Dewey, Příhoda in Kalhous a Obst)? Přizpůsobování se měnícím se podmínkám.
- ✓ Jde o binární opozita? Nikoliv, jde o pluralitu výuky. Živé a mrtvé znalosti.
- ✓ Vzdělávací cíle (attainment targets), nebo konkrétní učivo?
- ✓ Rámcový vzdělávací program - soubor kompetencí= vědomosti, dovednosti, hodnoty a postoje. Zatím existují Osnovy i Standard gymnaziálního vzdělávání. RVP je východiskem pro tvorbu Učebního plánu, výběru předmětů a jejich strukturaci. Kurikulum: UNESCO/Seguin, podle Kalhous a Obst, 2002, 132 - vzdělávací projekt určující záměry, cíle a konkrétní úkoly vzdělávacího procesu:
 1. záměry, cíle a konkrétní úkoly vzdělávacího působení
 2. metody, prostředky a aktivity k dosažení těchto cílů
 3. způsoby a nástroje požadované k hodnocení úspěšnosti vzdělávacího působení

Fairgrieve, 1926, in Kent et al., 2000, 113:

- geografie je jedním z nejdůležitějších, ale i nejtěžších učebních předmětů
- kurikulum bez geografie je neúplné
- geografie umožňuje lidem pochopit jejich místo ve světě bez zveličování či snižování jejich pozice

- geografie umožňuje do jisté míry rozumět jiným lidem vzájemným srovnáním
- vede k chápání/rozumění faktům nezbytným pro občany v matoucím a protichůdném světě
- nedostatek geografických znalostí brání žádoucím společenským a mezinárodním změnám (v originále je řeč o ´pokroku´)
- geografie podává přesnou představu o světové scéně
- umožňuje rozumně se zamyslet nad politickými a sociálními problémy okolního světa

Podoby kurikula (Walterová, 1994, 16, Kalhous a Obst, 2002, 132):

1. doporučené - základní koncepční otázky
2. předepsané - oficiální závazný dokument pro školy nebo celý vzdělávací systém
3. uskutečněné - to, co učitel/ka ve třídě naplňuje
4. podpůrné - učebnice, časové dotace, zaměstnanci školy, vzdělání učitelů, vybavení školy
5. hodnocené - převedené do testů, zkoušek a dalších nástrojů hodnocení
6. osvojené - to, co se skutečně žáci naučí

Walterová, 1994, 17, upraveno:

Formální kurikulum - celkový projekt cílů, obsahu a prostředků organizace vzdělávání, uskutečňování návrhu kurikula ve vzdělávacím procesu a způsob kontroly i hodnocení výsledků výuky/učení

Neformální kurikulum - aktivity a zkušenosti vztahující se ke škole= mimotřídní a mimoškolní aktivity

organizované školou, např. exkurze, výlety, soutěže, zájmové činnosti, jakož i domácí studium, úkoly a příprava žáků na vyučování

Skryté kurikulum - étos a klima školy, vzdělávací hodnoty, vztahy mezi žáky a učiteli, školou a rodiči žáků, pravidla chování ve třídě, její sociální uspořádání, ráz školního prostředí, implicitní obsah učebnic a učitelovy výuky

Kalhous a Obst, 2002, 133:

Nulové/chybějící kurikulum - to, čemu se nevěnuje pozornost, co jakoby pro školu/společnost neexistuje či nestojí za zmínku

Metakurikulum - autoregulace učení, metakognitivní znalosti a dovednosti, metamotivace. Zvládání emocí, pozornosti, neúspěchů - tvorba pomůcek, prostředků, strategií, stylů učení = učit se jak se učit. Cesta k 'lifelong learning', 'learning society'

Dvojúrovňové kurikulum - národní (RVP) a školní

Lawton in Kent et al., 2000, 239-40, zdůrazňuje Lintonovu představu kultury - soubor znalostí, postojů, vzorců chování sdílených a šířených lidmi ve společnosti. Odpovědnost má nejen rodina, ale i vzdělávací instituce

Kent, 2000, 240: formální kurikulum se opožďuje za neformálním